

Sygnatura IX GC 314/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu IX Wydział Gospodarczy w następującym składzie:

Przewodniczący: del. SSR do SO Agnieszka Staszak

Protokolant: st. sek. sąd. P. K.

po rozpoznaniu w dniu 10 grudnia 2015 r. w Poznaniu na rozprawie

sprawy z powództwa E. O., K. D., J. O.

przeciwko (...) Sp. z o.o. z siedzibą w K. Hucie

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powodów kwotę 136.431,60zł (sto trzydzieści sześć tysięcy czterysta trzydzieści jeden złotych 60/100) z ustawowymi odsetkami od kwot:
  - a. 68.215,80zł od dnia 16 sierpnia 2014r. do dnia zapłaty,
  - b. 68.215,80zł od dnia 31 sierpnia 2014r. do dnia zapłaty;
2. w pozostałym zakresie oddala powództwo;
3. zasądza od pozwanego na rzecz powodów kwotę 10.439zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

/-/ del. SSR do SO Agnieszka Staszak

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 15.12.2014 r. powodowie E. O., K. D. i J. O. wnieśli o zasądzenie od pozwanego (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. (...) na swoją rzecz solidarnie kwoty 68.215,80 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 16.08.2014 r. do dnia zapłaty i kwoty 68.215,80 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 31.08.2014 r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu. Powodowie podali, że dochodzona pozwem suma stanowi część zaliczki zapłaconej pozwanemu na podstawie umowy z dnia 2.07.2012 r., od której powodowie odstąpili. W dniu 16.01.2014 r. pozwany zobowiązał się zwrócić zaliczkę w kwocie 170.539,50 zł do dnia 31.01.2014 r. Następnie powodowie zgodzili się na zwrot zaliczki w trzech transzach płatnych do 30.06.2014 r. (34.107,90 zł), do 30.07.2014 r. (68.215,80 zł) i do 30.08.2014 r. (68.215,80 zł). Następnie powodowie zgodzili się na zapłatę drugiej transzy do 15.08.2014 r. Do dnia wniesienia pozwu, pomimo wezwania do zapłaty, pozwany nie zapłacił kwot objętych II i III transzą.

W dniu 4 lutego 2015 r. Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów procesu.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że oprócz umowy z dnia 2.07.2012 r. strony łączyła umowa pożyczki z dnia 27.09.2012 r. Do chwili obecnej powodowie nie zwrócili pozwanemu z tej umowy kwoty 137.130 zł. Oświadczeniem z dnia 31.01.2014 r. pozwany umorzył powodom pożyczkę co do w/w kwoty. Pozwany zwrócił więc powodom część uzgodnionej w dniu 16.01.2014 r. kwoty, tj. 34.107,90 zł, a ponadto zwolnił powodów z zobowiązania zapłaty kwoty

137.130 zł. Ponadto, na podstawie art. 496 k.c. pozwany podniósł zarzut zatrzymania, w związku z niewydaniem przez powodów prasy krawędziowej dostarczonej im w wykonaniu umowy z dnia 2.07.2012 r.

W piśmie z dnia 26.03.2015 r. powodowie wskazali, że w dniu 16.01.2014 r. strony podpisały dwa odrębne porozumienia, w których uregulowano obowiązki pozwanego w związku z nienależytym wykonaniem umowy z dnia 2.07.2012 r. (z wyłączeniem dostarczenia niezgodnej z umową prasy krawędziowej) oraz obowiązki pozwanego w związku z dostarczeniem niezgodnej z umową prasy krawędziowej, w związku z czym powodowie w tej części odstąpili od umowy. Zwolnienie z obowiązku zwrotu pożyczki było formą odszkodowania za nienależyte wykonanie umowy z dnia 2.07.2012 r., a zwrot zaliczki wynikał z faktu odstąpienia przez powodów od umowy z dnia 2.07.2012 r. w części dotyczącej prasy krawędziowej. Powodowie wskazali też, że to pozwany miał odebrać prasę krawędziową, jednakże tego nie uczynił. Powodowie nigdy nie utrudniali pozwanemu odbioru prasy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Strony łączyła umowa z dnia 2.07.2012 r., na podstawie której pozwany zobowiązany był do wytworzenia, sprzedaży i dostarczenia urządzeń składających się na linię technologiczną, zgodnie ze specyfikacją stanowiącą załącznik do umowy.

Na podstawie w/w umowy powodowie zapłacili pozwanemu tytułem zaliczki kwotę 138.600 zł.

Pismem z dnia 30.12.2013 r. powodowie odstąpili od w/w umowy w zakresie dostarczenia prasy krawędziowej za wynagrodzeniem w kwocie 138.600 zł.

Strony sporządziły i podpisały dwa protokoły z rozmów – jeden datowany 16 stycznia 2014 r., drugi datowany 16.01.2014 r. W protokole datowanym 16 stycznia 2014 r. pozwany uznał skuteczność odstąpienia powodów od umowy z dnia 30.12.2013 r. oraz zobowiązał się do zwrotu zaliczki w wysokości 138.650 zł netto w terminie do dnia 31 stycznia 2014 r. W protokole datowanym 16.01.2014 r. pozwany przyznał, że umowa z dnia 2.07.2012 r. została wykonana nienależycie i w związku z tym umorzyli swoją wierzytelność z tytułu umowy pożyczki w części, tj. w kwocie 137.100 zł.

Pismem z dnia 31.01.2014 r. pozwany złożył powodom oświadczenie o umorzeniu wierzytelności z tytułu pożyczki w kwocie 137.100 zł.

Na wniosek pozwanego powodowie zgodzili się na zwrot zaliczki w trzech transzach płatnych do 30.06.2014 r. (34.107,90 zł brutto), do 30.07.2014 r. (68.215,80 zł brutto) i do 30.08.2014 r. (68.215,80 zł brutto).

Pozwany zapłacił powodom kwotę 34.107,90 zł tytułem zwrotu zaliczki.

Na wniosek pozwanego powodowie zgodzili się następnie na zapłatę drugiej transzy do 15.08.2014 r.

W piśmie z dnia 4.09.2014 r. pozwany tłumaczył przyczyny braku zwrotu pozostałej kwoty zaliczki trudnościami finansowymi.

Do dnia wniesienia pozwu, pomimo wezwania do zapłaty, pozwany nie zapłacił kwot objętych II i III transzą.

Powyższy stan faktyczny był w przeważającej mierze bezsporny między stronami, a nadto znalazł potwierdzenie w dowodach z dokumentów (umowa z dnia 2.07.2012 r., pismo powodów z dnia 30.12.2013 r., protokoły datowane na 16 stycznia 2014 r. i 16.01.2014 r., pismo pozwanego z dnia 16.06.2014 r., pismo powodów z dnia 17.06.2014 r., pismo powodów z dnia 6.08.2014 r., potwierdzenie przelewu z dnia 30.06.2014 r., pismo pozwanego z dnia 4.09.2014 r., pismo pozwanego z dnia 31.01.2014 r.) oraz wydruku wiadomości e-mail od pełnomocnika zarządu pozwanego z dnia 31.07.2014 r.). Moc dowodowa powyższych dokumentów i wydruku nie była kwestionowana przez pozwanego.

Sąd w pełni dał wiarę zeznaniom świadka V. S., które były spontaniczne, spójne i znalazły potwierdzenie w treści wskazanych wyżej dokumentów.

Zeznania świadka J. P. nie były przydatne dla ustalenia stanu faktycznego.

Sąd oddalił wniosek pozwanego o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania świadka A. S., ponieważ pozwany – wbrew zobowiązaniu – nie uiścił zaliczki na pokrycie kosztów stawiennictwa świadka w Sądzie (art. 130⁴ § 5 k.p.c.).

Sąd oddalił wniosek pozwanego o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania strony pozwanej, albowiem niecelowe było przesłuchiwanie na okoliczności sporne tylko jednej ze stron, a ponadto, po przeprowadzeniu postępowania dowodowego fakty istotnie dla rozstrzygnięcia sprawy zostały wyjaśnione (art. 299 k.p.c. a contrario).

Sąd zważył, co następuje:

Powodowie wywodzili swoje roszczenie o zapłatę z porozumienia zawartego z pozwanym w dniu 16 stycznia 2014 r., w którym pozwany zobowiązał się do zwrotu zaliczki w kwocie 138.650 zł netto w związku z częściowym odstąpieniem przez powodów od umowy z dnia 2.07.2012 r.

Zawarcie takiego porozumienia było dopuszczalne w świetle zasady swobody umów określonej w art. 353¹ k.c. Poza tym, roszczenie powodów znajdowało oparcie w art. 494 k.c. regulującego obowiązki stron w związku z odstąpieniem od umowy.

Zgromadzone w sprawie dowody rzeczowe w postaci dokumentów oraz wydruku wiadomości mailowej oraz zeznania świadka V. S. w całości potwierdziły wersję wydarzeń przedstawioną przez powodów. Pozwany natomiast nie zaoferował żadnych dowodów na okoliczność, że spełnienie zobowiązania do zwrotu zaliczki nastąpiło przez umorzenie nie spłaconej przez powodów części pożyczki. Wersji tej przeczy fakt zawarcia dwóch odrębnych porozumień z dnia 16 stycznia 2014r., a także korespondencja, w której pozwany wnosił o rozłożenie kwoty zaliczki na raty, a następnie przedstawiał przyczyny braku zwrotu większej części zaliczki.

Ponadto, pozwany nie udowodnił, aby powodowie utrudniali lub uniemożliwiali mu odbiór prasy krawędziowej, której dotyczył zwrot zaliczki, a zatem nieskutecznie powoływał się na zarzut zatrzymania z art. 496 k.c.

Mając na uwadze powyższe, Sąd na podstawie art. 353¹ k.c., art. 494 k.c. i art. 481 k.c. zasądził od pozwanego na rzecz powodów kwotę 136.431,60zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 68.215,80 zł od dnia 16.08.2014 r. do dnia zapłaty i od kwoty 68.215,80 zł od dnia 31.08.2014 r. do dnia zapłaty.

Sąd oddalił powództwo w zakresie żądania solidarnego zasądzenia w/w kwoty na rzecz powodów, ponieważ polski kodeks cywilny nie przewiduje przypadku solidarności czynnej, a powodowie nie przedstawili dowodu na to, że umówili się z pozwanym, iż zwrot zaliczki będzie im się należał solidarnie (art. 369 k.c.).

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. Złożyły się na nie: opłata od pozwu w kwocie 6.822 zł, wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w kwocie 3.600 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

del. SSR Agnieszka Staszak